

„Děti, vyberte si zvíře, které se vám nejmíc líbí, a já vás s ním vyfotím,“ pravil strejda lišácky.

Brácha, sestřenky i já jsme skákali nadšením! Myslíte, že přeháním? Ani trochu! Tenkrát nejenže nebyly mobily, ale i foťák byl velkou vzácností. Navíc jsme měli prázdniny a v zoo jsme si to užívali, jaksepatří!

„Já chci s žirafou.“

„Já se slonem.“

„S krokodýlem.“

„A já s plameňáky,“ uzavírám řadu přání.

Uplynuly spousty let, ale moje láska k těmto nádherným tvorům zůstala.

Obdivuji jejich štíhlé nohy, narůžovělé zbarvení a postupem času i jejich život. Když totiž samice snese vejce, střídají se na něm se samcem společně. Později oba rodiče krmí své mládětko a zůstanou spolu až do konce života. Věřili byste tomu, že o potravu žadonící mládě dokáže i u cizího ptáka vyvolat vytvoření výživné tekutiny a on mládě nakrmí?

Rok s rokem se několikrát překulil a v zoo zase hopsají děti nadšením a fotí se u svého oblíbeného zvířete. A velbloud i lev jsou tím nesmírně poctěni. Tentokrát tu jsou moje dcerušky a já jsem neskonale šťastná, že můžu převzít tu štafetu. Pravdou je, že se nám ta dětská láska ke zvířátkům trochu vymkla z ruky. Dva roky při přestavbě domu zabíraly hlavní místo v našem malém příbytku klece zakrslých králíčků. A aby toho nebylo málo, tak se starší dcera rozhodla, že nám dokáže sílu své vytrvalosti. Více než 730 dní nás systematicky přesvědčovala, abychom si pořídili zlatého retrívra. Zvítězila. Takže už víme, co jsou roztrhané bačkory, cvičště, výcvík, dumík, schopnost sežrat vše, co jde, ale i život teď a tady a bezpodmínečná láska.

Čas letí jako bláznivý. Dnes už jsou moje holčičky dospělé a studují sto padesát kilometrů od domova. Tedy pokud není distanční výuka, kdy o přestávkách mezi jednotlivými online přednáškami vyrazíme s naším zlatým retrívrem. Ale i když jsou dcery v Praze, tak je vidím, stačí zavřít oči. Anebo upřít zrak na galerii fotek na zdi. Kamkoliv pohlédnu, všude mám od nich plameňáky: na obraze, který mi namalovaly, na zahrádce, na ponožkách a z poličky na mě hledí malý plameňáček s láskou ušitý.

Ne, nespěchám na to, abych byla babička. I když je to prý nejkrásnější období. Ale věřím, že ZOO Dvůr Králové bude mít za pár let další návštěvníky, kteří potáhnout tu štafetu lásky dál.

